

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12P/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200202
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815200202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom vo veci starostlivosti o maloleté deti B. Z., nar. X.X.XXXX a O. Z., nar. XX.X.XXXX, obe deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov, otec: A. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom E.-I., V. B. E. 18X/XX a matka: B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., O. X/X, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na súd dňa 12.1.2015 sa otec domáhal, aby súd z dôvodu, že je v súčasnosti nezamestnaný, znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči obom maloletým deťom na sumu 27,50 eur s účinnosťou od 1.1. 2013, kedy prestal mať pravidelný príjem zo zamestnania. Návrh zdôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7C/110/2007 zo dňa 18.9. 2007 bolo jeho manželstvo s matkou detí dňa 28.9. 2007 právoplatne rozvedené. Obe mal. deti boli zverené do výchovy matke a jemu bola určená súdom vyživovacia povinnosť na obe deti spolu vo výške 116,18 eur mesačne. Bol toho názoru, že od rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti. Výživné, ktoré platil matke na deti od 1.1. 2013 do rozhodnutia súdu o zníženie výživného, žiadal započítať „do vydania nového uznesenia“. Od 1.10. 2014 je vedený ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a nepoberá žiadne sociálne dávky v nezamestnanosti a ani dávky v hmotnej núdzi. Dňa 15.4. 2014 mu skončila priznaná podpora v nezamestnanosti v Českej republike a zostal bez finančných prostriedkov až pokiaľ sa nezamestnal. Od 1.7. 2014 bol zamestnaný v Slovenskom vodohospodárskom podniku, štátny podnik, odštepny závod Piešťany, u zamestnávateľa ktorého bol s ním pracovný pomer skončený v skúšobnej dobe 30.9. 2014. Po skončení zamestnania sa zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a v súčasnosti je bez akýchkoľvek príjmov.

Matka žiadala návrh otca ako nedôvodný zamietnuť. Poukázala na to, že suma 116,18 eur mesačne, ktorú je otec povinný na výživu ich dvoch detí mesačne platiť, nie je vôbec dostatočná a preto nesúhlasí so znížením výživného u otca a už vôbec nie od 1.1. 2013. Za celé obdobie po rozvode nežiadala o zvýšenie výživného, pretože na otca sa spoľahnúť nedá. Náklady na deti pritom stále rastú. Finančne jej musia pomáhať rodičia a priateľ. Poukázala tiež na to, že otec žiada výživné na obe deti znížiť napriek tomu, že v minulosti žiadal obe deti dokonca zveriť do svojej osobnej starostlivosti, resp. viackrát žiadal súd aj o zníženie svojej vyživovacej povinnosti. V čase poslednej úpravy výživného mal. O.avštevoval škôlku a mal. B.. ročník základnej školy. Keď spriemerovala náklady na deti, vyšla jej na jedno dieťa suma 220 eur, pričom onedlho pôjde B. na internát a jej náklady ešte viac porastú. Ich dcéra už teraz má na leto vybavené 2 brigády, no otec si nevie nájsť žiadnu prácu. V Nedožeroch prerobili rodinný dom, o ktorý prišli zavinením otca. V súčasnej dobe aj s deťmi býva v podnájme a preto si od jej a priateľových rodičov požičali peniaze na kúpu a opravu staršieho domu v Lazanoch.

Kolízna opatrovníčka žiadala návrh otca zamietnuť, poukazujúc na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa pomery na strane otca nezmenili, ale náklady u maloletých detí sa neustále zvyšujú.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočítím účastníkov, oboznámením s obsahom spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/50/2009, 10P/5/2014 a 9P/53/2014, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7C/110/2007, rodnými listami maloletých detí, mzdovými listami matky za roky 2013 až 2015, nákladmi matky za žalované obdobie, úradnými záznamami kolízneho opatrovníka s rodičmi mal. detí (č. I. 44 a 45), Rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 9.2. 2015, Oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza (ďalej len „UPSVR“) zo dňa 15.10. 2014 o zaradení otca do evidencie uchádzačov o zamestnanie, nákladmi otca a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Obe maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/191/2007-54 zo dňa 17.8. 2007 (spis pripojený k spisu sp. zn. 6P/50/2009) prvýkrát zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na maloletú B. vo výške 2.000 Sk mesačne a na výživu mal. O. vo výške 1.500 Sk mesačne. Súčasne súd upravil aj styk otca s oboma mal. deťmi tak, že otec je oprávnený sa s deťmi stretávať každý párný víkend v mesiaci od piatku 15.00 hod do nedele 17.00 hod. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.8. 2007. V tom čase priemerný čistý mesačný zárobok matky predstavoval sumu 7.034,16 Sk. Otec dňa 13.2. 2007 ukončil podnikanie a v roku 2006 si založil spoločnosť KLIMA - AIR s.r.o.

Rodičia maloletých detí sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 28.9. 2007 rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 7C/110/2007-45. Súčasne na čas po rozvode manželstva boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na maloletú B. vo výške 2.000 Sk mesačne a na výživu mal. O. vo výške 1.500 Sk mesačne. Súčasne súd upravil aj styk otca s oboma mal. deťmi tak, že otec bol oprávnený sa s deťmi stretávať každý párný víkend v mesiaci od piatku 15.00 hod do nedele 17.00 hod. V tom čase otec bol SZČO a za rok 2006 dosiahol z podnikania príjem vo výške 80.000 Sk. Matka bola zamestnaná v spoločnosti Daffer s.r.o. ako skladníčka. Maloletá B. bola žiačkou 1. ročníka základnej školy a mal. O. navštevoval materskú školu.

Prvýkrát sa otec domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6P/50/2009, konanie ktoré bolo uznesením č. k. 6P/50/2009-56 podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavené.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 9P/53/2014-39 zo dňa 7.1. 2015 súd konanie o návrhu otca na zverenie oboch maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti zastavil. Súčasne rozšíril styk otca s oboma mal. deťmi každý párný víkend v mesiaci až do pondelka rána a upravil ho aj počas sviatkov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.1. 2015. Z obsahu konania pod sp.zn. 9P/53/2014 mal súd okrem iného zistené, že otec netrval na zverení detí do jeho osobnej starostlivosti, pretože sa plánoval zamestnať v zahraničí a nemohol by tak zabezpečovať deťom každodennú starostlivosť.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/5/2014 sa otec opätovne domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti na obe deti spolu vo výške 55 eur mesačne od 1.1. 2013. Súd návrh otca rozsudkom č. k. 10P/5/2014-120 zo dňa 27.5. 2014 v celom rozsahu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.7. 2014. Už vo vyššie uvedenom konaní bolo zistené, že už v tom čase došlo k nárastu nákladov na strane mal. detí v súvislosti s vekom (staršie o 7 rokov), školskou dochádzkou, mimoškolskými aktivitami (ZUŠ výtvarný odbor, krúžok Mladý modelár, ZUŠ hudobný odbor, hra na gitare). U mal. O. nastali zvýšené výdavky v súvislosti so zisteným syndrómom ADHD, dysgrafiou a dysortografiou, v dôsledku čoho má ťažkosti pri učení cudzích jazykov a jeho náklady na doučovanie nemeckého jazyka predstavovali sumu 15 eur mesačne. Matka deti bola zamestnaná u rovnakého zamestnávateľa ako v čase poslednej úpravy a dosahovala priemerný mesačný zárobok v sume 419,14 eur netto. Zmenu pomerov na strane otca, ktorý bol v tom čase nezamestnaný a poberal podporu v nezamestnanosti hodnotil súd ako dočasný stav. Zdravotný stav otca bol dobrý, nemal znížený pracovný

potenciál a bol v produktívnom veku a teda mal možnosť uplatniť sa na trhu práce. Nebol viazaný na svoje bydlisko a mohol sa vysťahovať za prácou aj do zahraničia, kde bol aj zamestnaný pred skončením pracovného pomeru. Súd zdôraznil, že je povinnosťou otca snažiť sa nájsť si vhodnú prácu a neohrozovať finančné zabezpečenie svojich mal. detí. Skutočnosť, že otec je dočasne bez zamestnania, nemôže mať vplyv na dovtedy určené výživné na maloleté deti, ktorých náklady sa v porovnaní s obdobím poslednej úpravy výživného podstatne zvýšili. Súd uzavrel, že zmeny na strane mal. detí prevyšujú zmeny na strane otca, ktoré sú u neho prechodného charakteru. S poukazom na to, že nebola preukázaná taká zmena pomerov otca mal. detí, ktorá by znamenala zníženie jeho schopnosti a možností prispievať na výživu mal. detí, súd návrh otca zamietol s tým, že v prípade jeho úspechu vo veci zaplatenia mzdy uplatnenej na súde vo výške 270.789 Kč voči jeho poslednému zamestnávateľovi, bude mať zdroj príjmu na platenie výživného v určenej výške.

V čase posledného rozhodovania o návrhu otca o zníženie výživného (r. 2014) bola matka zamestnaná u toho istého zamestnávateľa ako v súčasnosti a dosahovala u neho priemerný mesačný zárobok 419,14 eur. Poberala rodinné prídavky na dve deti. Za telefón mesačne platila 5 eur, mal. O. dobýjala kredit za telefón v sume 3 eurá za dva, resp. 3 mesiace a platila mu životné poistenie kombinované so sporením v sume 15 eur mesačne. Mal. B. platila štvrťročne úrazové poistenie v sume 30 eur. Bývala v spoločnej domácnosti so svojimi deťmi a priateľom v dvojizbovom byte, pričom náklady na bývanie mali vo výške 220 eur mesačne. Jej priateľ bol SZČO. Bola podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v 1 a v 1 bol podielovým spoluvlastníkom domu jej priateľ. Na lieky mesačne doplácala sumu 2 eurá z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu, keď jej bola diagnostikovaná astma a trpela celoročnou alergiou na peľ, prach a roztoče.

V čase posledného rozhodovania o návrhu otca o zníženie výživného (r. 2014) bola mal. B. žiačkou 8. ročníka ZŠ v Prievidzi. S výživou maloletej mala matka spojené bežné výdavky na ošatenie, stravu, nákup študijných pomôcok. Navštevovala ZUŠ výtvarný odbor, kde poplatok za 3 mesiace predstavoval 18 eur. Cestovné náklady maloletej do školy boli minimálne, jej zdravotný stav bol dobrý, celoročne užívala lieky na alergiu, ktorou trpela. Jedenkrát ročne jej matka zakupovala ortopedické vložky do topánok v sume 10 eur.

V čase posledného rozhodovania o návrhu otca o zníženie výživného (r. 2014) bol mal. Jozef žiakom 6. ročníka ZŠ v Prievidzi. Mal diagnostikovaný syndróm ADHD, dysgrafiú a dysortografiu. Jeho školské výsledky boli priemerné, ťažkosti mal s učením cudzích jazykov, v dôsledku čoho mu doplácala na doučovanie nemeckého jazyka sumu 15 eur mesačne. Doučovanie z angličtiny bolo bezplatné. Navštevoval krúžok „Mladý modelár“, za ktorý platila poplatok 9 eur ročne a ZUŠ hudobný odbor, hru na gitare, kde polročný poplatok predstavoval sumu 48 eur. V Centre voľného času navštevoval fotokrúžok, za ktorý ročne platila 10 eur. Matka mu na gitaru jedenkrát ročne kupovala struny v sume 4,50 eur. Cestovné náklady na maloletého do školy predstavovali 6 eur mesačne. Zdravotný stav dieťaťa bol dobrý.

V konaní vedenom pod spisovou značkou 10P/5/2014 otec trval na znížení výživného od 1.1. 2013 na sumu 55 eur mesačne na obe deti spolu z dôvodu, že od tohto obdobia mu zamestnávateľ mzdu reálne nevyplácal. Bol zamestnaný v spol. RAIF Reality s.r.o. v ČR, so sídlom v Rumburku. Dňa 23.8. 2013 bol zo strany otca skončený pracovný pomer okamžite z dôvodu, že mu nebola vyplatená mzda od 1.1. 2013 až do skončenia pracovného pomeru. Podal návrh na zaplatenie nevyplatennej mzdy v sume 270.789 Kč u zamestnávateľa ktorého dosahoval priemerný mesačný zárobok 34.000 Kč. Následne bol evidovaný ako nezamestnaný na Úrade práce v ČR. Od 31.11. 2013 po dobu 5 mesiacov mu bola priznaná podpora v nezamestnanosti, ktorá mu bola naposledy za mesiac apríl 2014 vyplatená v sume 13.988 Kč. V tom čase bol bez príjmu, prácu si hľadal, nebol však v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Žil v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a na nákladoch na bývanie sa podieľal sumou 83 eur mesačne. Mal uzavreté životné a úrazové poistenie, za ktoré platil 36,75 eur mesačne. Splácal nedoplatky na telefónnych poplatkoch a za televízor v sume 33 eur mesačne a 16 eur mesačne. Splácal dlh na poisťovni po 10 eur mesačne, ktoré mali mal. deti dojednané v poisťovni UNIQA. Nad rámec výživného zakupoval deťom oblečenie, bol nemajetný, bez ďalších vyživovacích povinností a jeho zdravotný stav bol dobrý.

V súčasnej dobe ani jednému z rodičov ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla, otec je i naďalej nemajetný a matka je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, rodinného domu, ktorý vlastní spolu so svojím priateľom.

Matka je i naďalej zamestnaná v spoločnosti Daffer s.r.o. so sídlom v Prievidzi, pričom jej priemerný čistý mesačný príjem v roku 2013 bol vo výške 450 eur a v roku 2014 vo výške 437 eur.

Podľa oznámenia UPSVR zo dňa 15.10. 2014, otec je od 1.10. 2014 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 9.2. 2015 mal súd zistené, že otec nemá nárok na dávku v nezamestnanosti.

Z úradného záznamu UPSVR spísaného dňa 24.3. 2015 kolíznym opatrovníkom po pohovore s otcom mal súd zistené, že rodinné, bytové a sociálne podmienky u otca sa nezmenili. Ako dôvod podaného návrhu na zníženie výživného otec uviedol, že je nezamestnaný a nie vlastnou vinou ale vinou bývalej manželky, ktorá na neho v roku 2009 dala exekúciu, ktorá je neoprávnená, pretože výživné na deti platil a upovedomenie o exekúcii neprevzal, voči čomu podal aj námietky na súd (Návrh na odklad a zastavenie exekúcie - č. I. 51). Na základe exekúcie však prišiel o vodičské osvedčenie, ktoré potreboval na výkon svojej práce. Práci sa nevyhýba, mal aj sľúbených niekoľko pracovných pomerov, ale ku každej práci sa vyžadovalo aj vodičské oprávnenie, o čom matka vie, na exekúcii však napriek tomu trvá.

Z úradného záznamu UPSVR spísaného dňa 23.3. 2015 kolíznym opatrovníkom po pohovore s matkou mal súd zistené, že jej rodinné, bytové a sociálne podmienky sa nezmenili. So znížením výživného nesúhlasí, pretože otec deťom dlhuje na výživnom. Deti potrebujú jesť, obliekať sa a zakupovať rôzne pomôcky do školy a na krúžky. Ich mal. dcéra Daniela si hľadá brigády, aby matku od zvýšených nákladov čiastočne odbremenila. V januári zaplatil zameškané výživné v sume 700 eur a odvtedy na deti nezaplatil výživné, ktoré má na deti súdom určené. V súčasnosti má otec zameškané výživné asi vo výške 3.000 eur. Otec sa s deťmi stretáva, deti za otcom i za jeho rodičmi radi chodia, stretávaniu otca s deťmi matka nebráni.

Otec na pojednávaní pred súdom uviedol, že návrh na zníženie výživného podal preto, lebo od roku 2013 mu nebola vyplatená celá mzda. O deti sa riadne stará, keď potrebujú ošatenie, obuv, všetko im kúpi. Tiež im zabezpečuje kredit na telefón. Je to vždy, keď prídu k nemu, každý druhý víkend, každému z detí prispeje po 10 eur. Keď Daniela ochorie, on s ňou chodí k lekárovi a kupuje jej lieky. Takisto aj so synom chodí k lekárovi. Keď idú niekde zo školy na výlet, dáva im vreckové po 10 eur až 20 eur. Daniele nedávno kúpil šaty a topánky, spolu za 60 eur, syn dostal teraz na meniny teplákovú súpravu a „kraťasy“, asi za sumu 30 eur.... Pokiaľ ide o exekúciu, ktorú podala na neho matka v roku 2009, tento návrh na exekúciu je neoprávnený, preto podal na tunajší súd aj návrh na odklad a zastavenie exekúcie a to v konaní vedenom pod sp. zn. 15Er/702/2010. Pohľadávku, ktorá bola predmetom exekúcie, sumu 728,50 eur, zaplatil. Nie je pravda, že by sa vyhýbal práce, má aj niekoľko ponúk, ku každej práci však potrebuje vodičské oprávnenie. Informoval o tom aj exmanželku SMS správou, že 16.2.2015 má nastúpiť do Mochoviec ako elektrikár, k nástupu do práce však potrebuje vodičské oprávnenie. Mal aj ďalšie ponuky prác v Rakúsku i na Slovensku. Znížiť výživné žiada len dočasne, kým si nenájde prácu. Uvedomuje si, že B. ide na strednú školu do Nitry. Potom si exmanželka môže zvýšiť výživné aj na 300 eur, ak bude zarábať. Od októbra 2013 je bez akéhokoľvek príjmu. Mal z minulosti nejaké úspory, k obdobiu október 2013 v sume 1.000 eur, ktoré peniaze použil na potreby detí a na zaplatenie dlhu na výživnom 730 eur. Sumu 730 eur zaplatil zo sumy 1.000 eur v januári tohto roku. Je vyučený ako elektrikár, bol aj v Nemecku, mal tam robiť elektrikára, po 2 týždňoch sa však vrátil, lebo nemal vodičské oprávnenie, prepustili ho. Z Nemecka si priniesol 200 eur. Vodičský preukaz mu bol zadržaný v januári tohto roku. Vôbec nemá prehľad, koľko na výživu detí v súčasnej dobe dlhuje. Tvrdil, že dlh na výživnom má z roku 2015 aj napriek tomu, že takisto tvrdil, že za prvé tri mesiace tohto roku jeho dlh na výživnom je vyše 330 eur, no na začiatku roku zaplatil nedoplatok na výživnom 730 eur. Na otázku

sudcu, prečo žiadal súd v predchádzajúcom období o zverenie detí do jeho osobnej starostlivosti, keď sám tvrdí, že nemá z čoho deťom platiť výživné, uviedol, že keby deti boli jemu zverené, nezmyselná exekúcia, ktorá sa proti nemu vedie, by bola zrušená. V tej dobe mal finančné prostriedky, mal 1.000 eur. V roku 2014 pracoval 3 mesiace vo Vodohospodárskom podniku Piešťany na zmluvu na dobu určitú, v skúšobnej dobe ho však zo zamestnania prepustili. V roku 2013 pracoval v Čechách, nevyplatili mu celú sumu, stále sa so zamestnávateľom súdi. Konanie v tejto veci prebieha pred OS Děčín v ČR. Bol sa informovať o prácu na úrade práce, elektrikárov však do pracovného pomeru berú do 32 rokov veku a žiadna iná práca okrem práce elektrikára mu ponúknutá nebola. Býva u rodičov. Rodičia ho zatiaľ stravujú, poskytujú mu zadarmo ubytovanie. Jeho zdravotný stav je dobrý. Má dlh vo VŠZP, teraz ide o sumu 53 eur. Tento dlh mal vzniknúť vtedy, keď sa údajne neodhlásil zo zdravotného poistenia. Ďalší dlh má u JUDr. Matušku, exekútora, v súvislosti s exekučným konaním ohľadne výživného. Matka podala na neho trestné oznámenie prvý raz v roku 2008, bol odsúdený, bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 17 mesiacov. Po 9 mesiacoch ho pustili. Ďalšie trestné oznámenie podala matka na neho vo februári 2011. Toto trestné stíhanie bolo zastavené, pretože výživné následne v celom rozsahu zaplatil. Bolo to koncom roku 2011. Teraz podala matka na neho trestné oznámenie v máji 2013. Keď deti idú na výlety, financujú to jeho rodičia a on. B. išla do Viedne, on jej dal 50 eur a jeho matka 40 eur. Pred dvoma mesiacmi obe deti dostali od neho mobilné telefóny. Za B. mobil Samsung A4 zaplatil 120 eur a za O. mobil sumu 90 eur. Telefóny zaplatil z úspor, ktoré ešte mal.

Matka, Daniela Peticová, na pojednávaní pred súdom uviedla, že otec sa o deti v minulosti staral, avšak nie podľa jej predstáv. Väčšinou s deťmi k lekárovi chodila sama, otec deťom síce kúpi oblečenie, nie je to však len o oblečení, deti majú aj iné náklady - bývanie, strava, poplatky v škole, všetko treba zaplatiť. Niektoré veci pre deti jej dajú aj kolegyne v práci. Potvrdila, že spolu s priateľom kúpili rodinný dom, v ktorom zatiaľ nebývajú, prerábajú ho, do leta by sa chceli do domu presťahovať. Inú vec väčšej hodnoty nevladajú. Priateľ je slobodný, deti nemá žiadne. Priateľ pracuje, je živnostník, má pneuservis v Lazanoch, v podnikaní sa mu darí striedavo. Mesačne platí aj s priateľom náklady na bývanie vo výške asi 200 eur. Ďalšie náklady majú na stravu, mesačne to môže cca 300 eur. Platí seba i synovi životné poistenie, seba vo výške 27,19 eur a synovi 15,04 eur. B. štvrťročne platí životné poistenie vo výške 31 eur. Občas platí seba i deťom kredity, deťom takisto platí za rôzne pomôcky do školy. Elektriku na byte platia raz ročne asi vo výške 400 eur. Od februára začali platiť za plyn v Lazanoch 40 eur mesačne, za rozhlas a TV na byte platia sumu 10,84 eur, za dom v Lazanoch ročne platia 10 eur, takisto platia za komunálny odpad. O. chodí stále na hudobnú, hrá na gitaru. Vychádza mu to na 8 eur za mesiac. B. chodí na výtvarnú. S tým sú náklady 6 eur za mesiac. O. chodí aj na modelára, ročne v tejto súvislosti zaplatí 10 eur. O. zaplatí asi 5 eur mesačne na cestovné, v súvislosti s cestou za otcom a do Centra voľného času v Prievidzi. B. v poslednom období býva častejšie chorá. Na lieky vynakladá peniaze nepravidelne, k výške nákladov sa vyjadriť nevedela. Bola u zubára aj s deťmi, aj s dentálnou hygienou ju všetko vyšlo na 80 eur. O. chodil v minulosti na doučovanie nemčiny, bolo to v roku 2014. mesačne za to platil 15 eur. B. chodí stále na umeleckú školu, pomôcky tam nepotrebuje dokupovať, mesačný poplatok je 6 eur mesačne. Chlapec v minulosti chodil aj na karate, tam sa platilo 2 eurá na hodinu. Mal v minulosti kúpenú aj permanentku, táto sa zaplatila v októbri 2013 na sumu 27 eur, od vtedy už nemuseli O. platiť nič, prestal na karate chodiť. Výživné otec riadne neplatil od vtedy, ako sa rozviedli. Prvýkrát na otca podala trestné oznámenie kvôli neplateniu výživného v roku 2008. Potom podávala na otca trestné oznámenie ešte asi dva razy, naposledy vo februári 2013. Otec výživné riadne neplatí, v súčasnosti má nedoplatok na výživnom za obe deti vo výške 3.000 eur. Dohodla sa s otcom aj na vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa dohody jej má otec zaplatiť titulom vyporiadania sumu 33.000 eur, z ktorej sumy jej doteraz otec nezaplatil nič. O zvýšení výživného súd nežiadala z dôvodu, že otec je nezodpovedný a keby žiadala o zvýšenie výživného, otec by mal ešte väčšie problémy, než aké má v súčasnosti. Pokiaľ aj otec tvrdil, že nejaké šaty za sumu 60 eur B. kúpil, B. tvrdila, že si tieto zaplatila zo svojich peňazí. V minulosti platila stavebné sporenie, stavebné sporenie mali aj s rodičmi, toto už bolo vyplatené. Peniaze zo stavebného sporenia boli použité na kúpu domu v Lazanoch a na jeho rekonštrukciu. Na kúpu domu priateľovi požičala peniaze aj jeho mama. Pokiaľ otec zaplatil nedoplatok 730 eur titulom výživného, časť týchto peňazí, sumu 600 eur ešte má, zvyšnú časť minula na potrebu detí a na potrebu domácnosti.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má

právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona, pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného, tak v čase skoršieho rozhodnutia ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v § 62 zákona o rodine. Základnými kritériami pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov mal. dieťaťa (ust. § 62 ods. 2 prvá veta zákona o rodine) a odôvodnené potreby ich dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine). V prípade, ak súd zistí podstatnú zmenu pomerov rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériu ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 zákona o rodine.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči mal. deťom je nedôvodný a preto ho súd zamietol. Predovšetkým treba uviesť, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom upravená v rozvodovom konaní rodičov ešte v septembri 2007. V tom čase otec bol SZČO a za rok 2006 dosiahol z podnikania príjem vo výške 80.000 Sk. Matka bola zamestnaná v spoločnosti Daffer s.r.o. ako skladníčka. Maloletá B. bola žiačkou 1. ročníka základnej školy a mal. O. navštevoval materskú školu. Už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/5/2014 bol nárok otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na obe maloleté deti za obdobie od 1.1. 2013 do 27.5. 2014 (deň vyhlásenia rozsudku) zamietnutý. Už vo vyššie uvedenom konaní bolo zistené, že už v tom čase došlo k nárastu nákladov na strane mal. detí v súvislosti s vekom (boli staršie o 7 rokov), školskou dochádzkou, mimoškolskými aktivitami (ZUŠ výtvarný odbor, krúžok Mladý modelár, ZUŠ hudobný odbor, hra na gitare). U mal. O. nastali zvýšené výdavky v súvislosti so zisteným syndrómom ADHD, dysgrafiou a dysortografiou, v dôsledku čoho mal ťažkosti pri učení cudzích jazykov a jeho náklady na doučovanie nemeckého jazyka predstavovali sumu 15 eur mesačne. Matka deti bola zamestnaná u rovnakého zamestnávateľa ako v čase poslednej úpravy a dosahovala priemerný mesačný zárobok v sume 419,14 eur netto. Zmenu pomerov na strane otca, ktorý bol v tom čase nezamestnaný a poberal podporu v nezamestnanosti hodnotil súd ako dočasný stav. Zdravotný stav otca bol dobrý, nemal znížený pracovný potenciál a je v produktívnom veku a teda mal možnosť uplatniť sa na trhu práce. Nebol viazaný na svoje bydlisko a mohol sa vysťahovať za prácou aj do zahraničia, kde bol aj zamestnaný pred skončením pracovného pomeru. Už v tom čase súd konštatoval, že je povinnosťou otca snažiť sa nájsť si vhodnú prácu a neohrozovať finančné zabezpečenie svojich mal. detí. Skutočnosť, že otec je dočasne bez zamestnania, nemôže mať vplyv na dovtedy určené výživné na maloleté deti, ktorých náklady sa v porovnaní s obdobím poslednej úpravy výživného podstatne zvýšili. Súd uzavrel, že zmeny na strane mal. detí prevyšujú zmeny na strane otca, ktoré sú u neho prechodného charakteru. S poukazom na to, že nebola preukázaná taká zmena pomerov otca mal. detí, ktorá by znamenala zníženie jeho schopnosti a možností prispievať na výživu mal. detí

súd návrh otca zamietol s tým, že v prípade jeho úspechu vo veci zaplattenia mzdy uplatnenej na súde vo výške 270.789 Kč voči jeho poslednému zamestnávateľovi, bude mať zdroj príjmu na platenie výživného v určenej výške.

Otec v konaní opätovne v krátkej dobe po zamietnutí pôvodnej žaloby v podstate len preto, že je nezamestnaný, bez príjmu a že z dôvodu, že mu bol zadržaný vodičský preukaz sa nemôže zamestnať, podal návrh na zníženie svojej vyživovacej povinnosti, na okolnosti ktoré však bez ďalšieho súd prihliadať nemôže. Aj za ďalšie žalované obdobie (od 28.5. 2014 do budúca) nebol dôvod znížiť u otca jeho vyživovaciu povinnosť na obe deti. Treba predovšetkým uviesť, že od poslednej úpravy výživného sú deti o viac ako 7,5 roka staršie, mal. O.ž navštevuje základnú školu a mal. B. v tomto školskom roku navštevuje posledný ročník základnej školy a má záujem ďalej pokračovať v štúdiu na strednej škole. Z vyššie uvedených dôvodov podstatne vzrástli náklady u oboch maloletých detí. Matka mal. detí je stále zamestnaná u toho istého zamestnávateľa, pričom jej príjem mierne stúpol. So svojím priateľom nadobudla do vlastníctva starší rodinný dom. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Pomery na strane otca sa zmenili len v tom, že je nezamestnaný, bez akéhokoľvek príjmu. Z tvrdení otca na pojednávaní však vyplynulo, že ako elektrikár by mal možnosť zamestnať sa, keby neprišiel o vodičské oprávnenie, o ktoré však prišiel z dôvodu, že si v minulosti riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Zmenu pomerov na strane otca, ktorý je i naďalej nezamestnaný a v súčasnosti ani nepoberá podporu v nezamestnanosti a je bez akéhokoľvek príjmu súd i v súčasnosti hodnotí ako dočasný stav. Zdravotný stav otca je stále dobrý, nemá znížený pracovný potenciál a je v produktívnom veku a teda i z tohto dôvodu má možnosť uplatniť sa na trhu práce. Ani v súčasnosti nie je viazaný na svoje bydlisko a môže sa vysťahovať za prácou aj do zahraničia, kde bol aj zamestnaný pred skončením pracovného pomeru. Je povinnosťou otca snažiť sa nájsť si vhodnú prácu a neohrozoť finančné zabezpečenie svojich mal. detí. Skutočnosť, že otec je dočasne bez zamestnania, nemôže mať vplyv na doposiaľ určené výživné na obe maloleté deti, ktorých náklady sa v porovnaní s obdobím poslednej úpravy výživného podstatne z dôvodu veku a návštevy základnej školy (mal. O.), resp. vyššieho stupňa základnej školy (mal. Daniela) zvýšili. I v súčasnosti zmeny na strane mal. detí prevyšujú zmeny na strane otca, ktoré sú u neho len prechodného charakteru. Ani v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia nebola preukázaná taká zmena pomerov u otca mal. detí, ktorá by znamenala zníženie jeho schopností a možností prispievať na výživu mal. detí a preto súd návrh otca zamietol s tým, že v prípade jeho úspechu vo veci zaplattenia mzdy uplatnenej na súde vo výške 270.789 Kč voči jeho poslednému zamestnávateľovi, ktoré konanie nie je doteraz skončené, bude mať otec zdroj príjmu na platenie výživného v určenej výške. Otec na pojednávaní pred súdom sám potvrdil, že má viacero možností zamestnať sa a teda mať minimálne taký príjem, aký mal v čase poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti k oboj deťom. V prípade, že ďalšiemu zamestnaniu otca naozaj, ako otec tvrdil v konaní, bráni to, že nemá vodičské oprávnenie (skutočnosť ktorú však nijako nepreukázal), nič otcovi nebránilo, aby sa ako elektrikár zamestnal aj pred zadržaním mu vodičského oprávnenia, ku ktorému došlo len niekoľko dní pred podaním návrhu o zníženie výživného na súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.